

Pocity šťastia

Ako vnímam šťastie

Šťastie pre každého z nás znamená niečo iné, ale všetci to vnímame ako niečo najdôležitejšie v živote. Byť spokojný a tešiť sa z chvíľ, ktoré zažijeme. Potešiť a robiť šťastnými aj druhých, našich blízkych.

Pre mňa šťastie znamená pocit bezpečia a pokoja, byť zdravá a vychutnávať si život. Je to neopísateľný príjemný vnútorný pocit, pocit radosti a blaha. Je to čas strávený s rodinou, či s kamarátmi, keď sa spolu smejeme, zabávame, športujeme. Alebo keď sa mi splní môj veľký sen, či vyriešim problém, ktorý ma dlhšie trápil. No najväčší pocit šťastia a spokojnosti vo mne prebúdajú kone. Keď môžem byť pri nich, jazdiť na nich a skákať s nimi. Už len keď vidím koňa, zaleje ma pocit nadšenia a radosti. Keď sa mi podarí preskočiť vyššiu prekážku, uspieť na pretekoch, či upokojiť koňa, keď je nervózny. Každá skúsenosť ma posúva ďalej a pociťujem pritom vzrušenie, že sa mi niečo podarilo. Aj keď sa mi niečo nepodarí a som chvíľu nešťastná a smutná, neskôr si uvedomím, že je to pre mňa dobrá skúsenosť. Je ľahké cítiť šťastie, keď sa veci daria a vychádzajú, ale vo chvíľach, keď sa nám dejú veci, ktoré nie sú podľa našich predstáv, je dôležité neprepadnúť smútku, nebyť dlho sklamaný a nešťastný. Treba veci vidieť pozitívne, usmiať sa v každej situácii. Hľadať šťastie aj v nešťastí.

Myslím, že šťastím v nešťastí bolo aj to, keď pred necelým rokom vyhorela stajňa, kde chodievam jazdiť. Vtedy sme mali všetci veľké šťastie, že sa nikomu z nás a ani koníkom nič nestalo. Tie sme hneď vypustili zo stajní, aby utiekli pred ohňom preč, lenže sa trochu splašili a bolo ťažké ich potom naspäť nahnať do dvora neďalekej panelárne. Rýchlo sme zachraňovali, všetko čo sa dalo. Jazdecké postroje, sedlá, krmivo a ďalšie veci sme premiestňovali do našej klubovne. Kým hasiči bojovali s ohňom, nám ostávalo len čakať a veriť, že nezhorí celá jazdiareň. Šťastie nás neopustilo a oheň sa podarilo hasičom včas uhasiť. Škody boli však veľké, skoro desaťtisíc eur. Jedna stajňa pre takmer dvadsať koní zhorela do tla. Kone museli zostať cez deň vo výbehoch a v noci v jazdeckej hale. Chvíľu to vyzeralo beznádejne, ale ešte v deň požiaru priatelia klubu zorganizovali finančnú zbierku na novú stajňu pre koníky. Nakoniec sa vyzbieralo vyše jedenásťtisíc eur. Aj toto bolo pre mňa veľké šťastie!